

Ey ; bilgi, ilim irfan sahibi olanlar, yetenek, beceri, azim sahibi olanlar, eğer kişiliğinde bir nebze insaf varsa, gel, sen ve tüm dostların, gel ve birikimlerim, buna en çok ihtiyacı olanların hizmetine ver! Çünkü sadece ve sadece o zaman onurlu, gerçek ve insana yaşar bir hayatınız olacak" P.A.KROPOTKİN

Değerli Meslektaşlar,

Dünyadaki ve ülkemizdeki gelişmeler, neredeyse diyalektik düşüncenin "her şey değişir" önermesinin, gelişmeyi ve umudu değil, çürümeyi ve karamsarlığı anlattığı sanısını verebiliyor. İnsanın bu evresinde bilim ve teknolojinin bu denli ilerlemesine karşın, savaş, açlık, ve yoksulluğun, işkence, şiddet ve baskının vahşet düzeyinde yer yüzünü sarmış olmasını anlamakta güçlük çekiyoruz.

Güncel olarak yaşadığımız olaylar da bu tabloya eklendiğinde umutsuzluk dehlizlerine yuvarlanmamak oldukça zor görünüyor. Hemen yanibaşımızda "bağımsız" bir ülkenin "uygarlığın, bilimin ve özgürlüklerin temsilcileri" olduğu iddia edilen ABD ve İngiltere tarafından kanlı işgalini gördük. Onbinlerce insanın bombalarla öldürüldüğünü sanki unuttuk. Şimdilerde haklı bir direnişte öldürülen ABD askerlerinin çetelesini tutarak durumun ne kadar "vahim" olduğunu belirten yazarları, "stratejistleri" izliyoruz televizyonlarda. Durumun vahameti katledilen onbinlerce Irak'lıyla, yok edilen bir tarihle değil, tek tek "yanki"lerin tatlı canları tehlikeye girince anlaşılabilir. Tıpkı ABD'nin 2 milyondan fazla Vietnamlı'yı napalm bombalarıyla öldürdüğü hatırlanmadığı gibi, Irak'lıların canları da yok sayılıyor.

Bu vahşet ortamına zalimlerin kuyruğunda dalmak isteyen bir siyasal irade ülkemizi yönetiyor. Cellatların ortağı olmaya sahibinden daha hevesli kapıkulları, büyük bir iştahta, 8.5 milyar dolarlık bir kredi (faizli borç para) için komşumuzu boğazlamaya koşuyor. Kendilerine oy verenler de dahil, toplumun büyük çoğunluğunun istencine aykırı tezkereler çıkartıyorlar. , "Dış mihraklar"ın isteklerini emir telakki ediyorlar. Onları ancak komut aldıkları merkez gemleyebiliyor. ABD öyle buyurunca "komşudaki yangını söndürmeye gitmek" gibi

hayırlı bir "amel"den aniden vazgeçiyorlar. "Hayır ve hasenat amellerini" gerçekleştirebilmeleri artık haçlı orduları komutanı Buşoğlubuşun vereceği izne bağlı. Pavlov'un "şartlı refleksi"ni bir kez daha doğruluyorlar. Neredeyse namaz saatleri bile ABD'nin göndereceği "şeytan ayetleri"ne, Bush'un Evangelist "hadislerine" göre düzenlenecek.

Emperyalistler karşısındaki bu alesta duruş, bu balçık itaatkarlığı ve "hizmetkar" bekleyişi kendi insanına gelince değişiyor. Hak arayan kamu çalışanları tehdit ediliyor, insanca bir yaşam için ücret talepleri "nereye dökülürlerse dökülsünler" efelenmesiy'e karşılanıyor. Kendilerinin ve öncekilerin uyguladığı neoliberal, vahşi kapitalist ekonomi politikaları sonucunda sayıları dokuz milyona varan işsizler işaret edilerek "işlerinin olduğuna dua etsinler" deniyor. Sağlık emekçilerinin hak talepli eylemlerine, "bıçak parası" vb demagogik çamurlar atılıyor. Genelgelerle, eyleme katılmamaları için gözdağı verilerek, baskılar uygulanıyor. YÖK'ü protesto etmek için demokratik tepkilerini gösteren öğrenciler, cop ve gaz bombalarıyla, vahşi bir şiddetle eziliyor. Dört yıldır sorunları çözülmeden depremzedelerin kalıcı konut talepli dilekçe verme girişimleri gözaltına alınmalarıyla sonuçlanıyor, insanların en basit demokratik hak istemleri bile şiddetle bastırılıyor. Oysa aynı gün işadamları için başbakanlık konutunda mükellef iftar sofraları kuruluyor. Ve aynı günlerde altıncı uyum paketini imzalayarak "pek demokratikleştiklerinden" bahsediyorlar. Yine aynı günlerde açlığa, yoksulluğa mahkum ettikleri insanlar için kurdukları iftar çadırlarıyla öğünüyorlar.iftar yemeği için kuyruklarda bekleyen binlerce insanın onuruyla oynayarak, vicdan azaplarını hafifletmeye çalışıyorlar. Eğer hala vicdanları kaldıysa...

Bu arada piyasalar bayram ediyordu. Ekonomi düzelmmişti. Enflasyon düşmüş, kapasite kullanımı ve sinai üretim endeksi rekor kırmıştı, ihracatta

yüksek artış sağlanmış, ekonomi büyümüştü. Ne ki bu Türkiye'nin OECD ülkeleri içinde gelir dağılımı en dengesiz ve kişi başına ulusal geliri en düşük ülke olduğu gerçeğini değiştirmiyordu. Ülke nüfusunun yarıya yakını 1 milyar 400 milyon liralık yoksulluk sınırının altında yaşamaya çalışıyordu. Nüfusun yüzde on ikisini oluşturan kesim ise 460 milyon lira düzeyindeki açlık sınırının altında cebelleşiyordu. Sayıları dokuz milyona ulaşan işsizlerin ve 225 milyon liralık asgari ücretle geçinmeye çalışan milyonlarca insanın ekonomideki büyümeden haberi yoktu. Reel ücretleri düşürülen, fazla çalıştırılan, mesai ödenmeyen milyonlarca insan piyasalardaki bahar havasından etkilenmemişti. Özelleştirilen kömür ocaklarında sigortasız, sosyal güvencesiz, sefalet ücretlerine mahkum olarak Erzurum'da, Zonguldak'ta, Nevşehir'de, Ermenek'te sağlıksız koşullarda çalışan onlarca işçi bu piyasa şenliğini hiç duymamışlardı. Daha fazla kar hırsıyla, acımasız sömürü koşullarında, ihmal edilen önlemler nedeniyle ölmek zorundaydılar. Eşlerine, babalarına, kardeşlerine, sadece cesetlerine olsun, kavuşabilmek için çılgınlıklarla, ağlayarak, bekleyen insanlar için "ekonomideki canlanma" ne anlama gelirdi? O ki yakınları "ekonomi canlasın" diye can vermemişler miydi? Yıllar öncesinden Don Kişot uşağı Sanço Panço'ya nasihatinde "Yönetimin adaletini anlamak için zenginlerin delillerine değil, yoksulların gözyaşlarına bak" derken bu gerçeğe mi dikkat çekiyordu.

Şimdilerde siyasal iktidar bu sınıfsal katliamı daha da kitlesel boyuta taşıyacak yasal düzenlemeleri gündeme getiriyor. Ülkenin tarım, hayvancılık, ormancılık, enerji, eğitim, sağlık, haberleşme, ulaşım politikalarını IMF ve AB direktifleri doğrultusunda, emperyalizmin taleplerine eklemeyen yasalardan sonra iş yasalarıyla kölelik düzeninin perçinleşmesi yetmedi. Meclis gündemindeki maden yasasıyla bir yandan kaynaklarımız ulus ötesi şirketlere peşkeş çekilirken, tahrip edilecek olan ülke doğasının bedelinin emekçilere ödenmesi planlanıyor. Dahası IMF buyruklarıyla hazırlanan Kamu Yönetimi Reform tasarısıyla tüm kamu hizmetlerinin *özelleştirilmesi*, metalaştırılması amaçlanıyor. Böylece kamu çı-

karlarını koruma kutsiyeti atfedilen devlet maskesini çıkartarak ulusötesi tekellerin ve yerli işbirlikçilerinin *emrinde* olduğunu pervasızca ortaya koyuyor. Fütursuzluk o dereceye varabiliyor ki yasa tasarısında "vatandaş" kavramının yerini "müşteri" alıyor. Artık müşteriyseniz, paranız kadar sağlık, eğitim, ulaşım, konut, vb hizmeti alabilmeniz kaderiniz oluyor. Yasanın kamuda öngördüğü dev özelleştirme dalgası sonucunda emekçilerin işlerinden olmaları, düşük ücretlerle ve sosyal güvenlikten yoksun çalışmaya mahkum edilmeleri de iktidarın sermayeye hizmette sınır tanımadığını gösteriyor. Emekçileri ve çocuklarını kitlesel olarak sağlıksız yaşamaya, eğitimsizliğe, sefalete, yani ya az yaşamaya ya da yaşarken ölmeye mahkum eden bu politikaların mazlum Irak halkını öldüren bombalardan farkı nedir? Sadece bombaların çabuk öldürmesi, bu politikaların zamana yayararak işkenceyle öldürmesinden başka? Evet, uluslar arası sermaye kar maksimizasyonu için ülkelere kah şiddet ve işgalle, kah şirketleriyle ve dayattığı yasalarla giriyor. Kapitalizm sadece savaşta değil barışta da öldürmeye devam ediyor.

Değerli meslektaşlar,

Siyaset felsefecisi Theodor Adorno nazi toplama kampı Auschwitz'te işlenen katliam ve işkencelere gönderme yaptığı, "Auschwitz'den sonra şir yazmak barbarlıktır." sözüyle insanlığın geleceğine ilişkin umutsuzluğunu belirtir. İkinci dünya savaşından bu yana emekçilerin ve insanlığın karşılaştığı en vahşi saldırıları yaşadığımız bu çağda Adorno'nun umutsuzluğu bir kader değil.

Daha yazılacak emek, bilim ve sevdâ şiirleri, söylenecek insanlık türkülerimiz var. Dünyaya ve topluma karşı sorumlu meslek adamı ve aydın sorumluluğu bireysel ve örgütsel olarak önemli görevler yüklenmemizi zorunlu kılıyor. Jeoloji Mühendisleri Odası olarak hep bu sorumluluk bilinci yolumuzu aydınlattı. En olumsuz koşullarda bile, daha güzel bir dünya ve insanca bir yaşam için, kendi alanımızdan hareketle yapılabilecek çok şey olduğunu doğrudan pratikle anlatmak iste-

*Daha yazılacak
emek, bilim ve
sevdâ şiirleri,
söylenecek insanlık
türkülerimiz var.
Dünyaya ve
topluma karşı
sorumlu meslek
adamı ve aydın
sorumluluğu
bireysel ve örgütsel
olarak önemli
görevler
yüklenmemizi
zorunlu kılıyor.*

dik. Dönem başında üyelerimizce görevlendirilen yönetim kurulu olarak bu anlayışı tüm örgütümüzle paylaşmaya çalıştık. Dönem içerisinde Bilimsel Teknik Kurul'muzun gerçekleştirdiği 30 toplantıda oluşturulan perspektifle, Oda'mızın kuruluşunun 30. yılını karşılamanın da coşkusuyla, ülke coğrafyasının her yerinde düzenlediğimiz 50'yi aşkın bilimsel, teknik ve toplumsal etkinlikle bir yandan mesleğimizin gelişimine katkı koyarken, diğer yandan bilimin topluma içselleşmesini amaçladık. Van'da, Trabzon'da, Mersin'de, Eskişehir'de Üniversitelerle ortak sempozyumlar, konferanslar düzenlerken bu amacı gözettilik. İstanbul'da, Gümüşhane'de, Isparta'da, Mersin'de üniversitelerimizin kuruluş yıldönümlerine davet edildiğimizde bu bilinçle katıldık. Tüm jeoloji bölüm başkanları ya da temsilcilerinin katılımıyla düzenlediğimiz Jeoloji Eğitimi Çalıştayı bu anlayışın bir ürünüydü.

Bingöl, Muş, Tunceli, Elazığ, Adıyaman, Osmaniye, Adana ve Antakya'da gerçekleştirdiğimiz deprem konferanslarıyla jeolojinin ışığında doğayla dost yaşanabileceğini anlattık. Bu etkinliklere katılan ya da katılmayan valiler, belediye başkanları ve milletvekillerine sunduğumuz yüzlerce kitapçık ve sonuç bildirgesiyle bilime dayalı kentleşme ve güvenli yapılaşma için neler yapılması gerektiğine dikkat çektilik. İzmir, Denizli Kocaeli, Eskişehir, Antalya ve İstanbul'da düzenlediğimiz konferanslar, sempozyumlar bu anlayışın bir parçası. Onlarca okulda doğal afetlere konusunda verdiğimiz konferanslar toplumun aydınlatılması çabasına meslek alanımızdan katkı oluşturdu. Başka Mühendislik disiplinleriyle birlikte Ankara'da, Urfa'da, Batman'da, Eskişehir'de ve İzmir'de düzenlediğimiz Kentleşme ve Jeoloji sempozyum ve konferansları sağlıklı kentleşmenin tüm boyutlarıyla anlaşılmasına hizmet etti.

Diyarbakır'da, Van'da ki etkinliklerde gelişen barış sürecinde bölgenin kalkınmasına yönelik olarak yer altı kaynakları potansiyelini ve değerlendirme olanaklarını gündeme getirdik. Rize, Trabzon, Gümüşhane ve Samsun'da hem doğal kaynaklarına dikkat çekerken, hem de özgün doğal olayların yol açtığı önemli can ve mal yitimlerinin nasıl aşılabileceği ortaya kondu. Eğirdir de dördüncüsünü gerçekleştirdiğimiz "paleontoloji çalıştayı"yla Jeolojinin bir bilim olarak zenginliğini ve önemini bir kez daha sergilemeye çalıştık.

Meslektaşlarımızın bilgi ve deneyimini geliştirmeye yönelik meslek içi eğitim kursları, seminerler ve teknik söyleşileri Yaygınlaştırmaya çalıştık. Ankara'da düzenlediğimiz "mermer" ve "seramik" seminerleri mesleğimiz dışındaki mühendislerin de ilgi ve beğenisini kazandı. Ankara'da, Sivas'ta ve İstanbul'da gerçekleştirilen jeoteknik seminer ve teknik söyleşileri mesleki gelişimimize hizmet etti. Yine İstanbul'da yapılan "Kırmataş Sempozyumu" ve Ankara'da peşpeşe gerçekleştirilecek olan, Hidrojeoloji, "Coğrafi Bilgi Sistemleri" ve "Evaporit" seminerlerinin mesleğimizin uygulama alanlarında önemli birikimler yaratacağına inanıyoruz. Bilimsel Teknik Kurul ve Yönetim Kurulu'muzun gelecek dönem için şimdiden planladığı ve ayrıntılarını bültende görebileceğiniz 40'ı aşan etkinlikle bu yürüyüş devam edecek.

Bütün bu mesleki etkinlikleri kitaplaştırarak katılmayanlar için de kalıcı olmasını sağlamaya çalıştık. Ayrıca bilim ve meslek alanımızda gereksinim duyulan onlarca kitap yayınlamak meslektaşlarımızın ve öğrencilerin hizmetine sunduk. Oda'mızın otuz yıllık tarihinde basılan kitap sayısının dörtte birini dönemimizde üretmenin kıvançını yaşıyoruz. Sadece meslektaşlar için değil, Jeolojiyi tüm boyutlarıyla kamuoyuna tanıtmak amacıyla hazırladığımız, popüler yerbilim dergisi "Mavi Gezegen" artan ilgi ve övgüyle okunmaya devam ediyor. Yayın politikamız Jeoloji bilim ve mühendisliğinin eşsiz kuramsal ve uygulamalı zenginliğini yansıtmak için nicelik ve nitelikte sürüyor. Bilim ve meslek dalımızın "bereketli toprakları" hasadımızı çoğaltıyor, ürünlerimizi "has" kılıyor. Üniversitelerle iyi ilişkilerin yanı sıra Jeoloji alanındaki diğer kurum, dernek, komite ve çalışma gruplarıyla yürütülen saygın ve üretken paylaşımlar bu bereketli toprakları suluyor. Mühendislik Jeolojisi Milli Komitesi, Kil Milli Komitesi, Petrol Jeologları Derneği, Paleontoloji Stratigrafi Çalışma Grubu, Aktif Tektonik Araştırma Grubu, Jeolojik Miras Koruma Derneği, Uygulamacı Kamu Kuruluşları, TÜBİTAK, Özel Kuruluşlar, Gemoloji Araştırma Grubu, Jeoloji Öğrenci Klüpleri, Şube ve temsilciliklerimiz, bireysel birikimlerini ve emeklerini esirgemeyen hocalarımız, meslektaşlarımız, oda çalışanlarımız ve öğrenciler bu verimli sürecin aktörlerini oluşturuyor.

Bir meslek odası olmanın yanı sıra ülkesine ve toplumuna karşı sorumlu demokratik kitle örgütü

misionun gerektirdiği çabayı göstermekten kaçınmadık. Maden yasasının bilim ve mühendislik ilkelere, kamu yararına uygun hazırlanması için, üst örgütümüz TMMOB bütünlüğünde bir duruş oluşturulmasını öngördük. Bu yaklaşımımız *ilgili odalarla* birlikte etkin bir duruşu olanaklı kıldı. IMF niyet mektuplarında dile getirilen, bor madenlerimizin özelleştirilmesine yönelik talan saldırısının durdurulmasında bu barikat etkili oldu. Bu alanda kendi etkinliklerimizin ve yayınlarımızın yanı sıra diğer oda ve sendikalarla ortak duruş ve yayınlar gerçekleştirdik. Onlarca milletvekiliyle doğal kaynaklarımızın ulus ötesi tekellere peşkeş çekilmesi için görüşmeler yaptık dosya ve kitapçıklar sunduk. Bergama'da ulusötesi şirketin doğayı ve hukuğu tahribine, emperyalist sömürüsüne karşı duruşun merkezinde durduk. Ülke ve toplum yararını esas alan bu duruş nedeniyle Bergama köylüleri Jeoloji Mühendisleri Odasını yurt eylediler. Alüminyum tesisleri özelleştirme saldırısıyla karşı karşıya olan Seydişehirliilerin dost adreslerinden biri bu yüzden Oda'mızdır. Bu yüzden yine bir emperyalist talanla karşı karşıya olan Kazan köylüleri odamıza koşmuştur. Hak aramak için Ankara'ya gelen Gökçesu maden işçilerinin soluklandığı yuva bizim mekanlarımızda. Ve bu nedenle Düzce'li depremzedelerin uğrak yeri odamızdır. Özelleştirme kıyımıyla işten atılan işçiler Konfederasyonlarında görmedikleri sıcak ortamı biz de yaşarlar ve belki yalnız olmadıklarını hissederler. Munzur ve Fırtına deresi vadisinin tahribine, Ege'de zeytinliklerin, Hasankeyf'te tarihin yok edilmesine karşı olan yöre dernekleri, kooperatifler, birliklerin umudu bu yüzden Oda'mızdır.

Bu umut şimdilerde yıllarca zengin madenleri sömürülerek geriye tahrip olmuş bir doğa ve kirletilmiş toprak ve dereler bırakılan Balya'dadır. Nüfusu bir zamanlar otuz binleri aşan bu tarihi madencilik kenti akla, bilime, mühendisliğe ve kamu yararına aykırı madencilik politikaları nedeniyle, iki bine düşen nüfusu ve talan edilmiş doğasıyla hayalet kente dönüşmüştür. Bergama'yla ilgili uyarılarımızın somut örneğidir. Şimdi umudu oraya taşıyoruz, topluma karşı sorumluluk hissedenden diğer oda ve sendikalarla birlikte. Bu yüzden Dev-Maden Sen, Petrol-iş, ESM, Enerji Yapı-Yol-Sen, Yapı-Yol Sen düşüncelerimizi, duruşumuzu ve mekanlarımızı paylaştılar. Çevre, Kimya, Harita, Metalurji, Şehir Plancıları, Maden, Orman ve *Ziraat Mühendisleri* Odalarıyla ortaklaş-

malarımız bundandır. Onlarca basın toplantısı ve açıklaması bu anlayışın ürünüdür. Savaşa, sömürüye ve baskılara karşı, barış, eşitlik, adalet ve halkların kardeşliğinin *yana tüm ey/em/erde* Jeoloji Mühendisleri Odasının oransal bir çoğunlukta ve etkinlikte yer almasının temelinde bu kararlılık yatar. TMMOB ortamlarında toplumcu ve enternasyonalist dünya görüşüyle var oluşumuz, üst örgütümüze karşı tüm yükümlülüklerini yerinde ve zamanında getiren ender odalardan biri olmamız, bundandır.

Değerli Meslektaşlar,

Ocak ve şubat aylarında gerçekleştirilecek şube genel kurulları ve Mart ayında yapılacak Oda Genel kuruluyla oluşacak yeni bir yönetim dönemin arefesindeyiz. Mesleki ve toplumsal olanı bütüncül olarak kavrayan bu anlayışımızı derinleştirerek, çoğaltarak, zenginleştirerek yeni dönemde de sürdürme kararlılığımızdayız. Güzel bir dünya ve ülke için kendi alanımızdan neler yapılabileceğini bu dönemde kolektif ve coşkulu bir çalışma tarzıyla göstermeye çalıştık. Hayat ve mücadele devam ediyor. Yazımızın başında yer alan, büyük Rus Jeologu ve devrimcisi Kropotkin'in yıllar öncesinden gelen çağrısını bugüne taşıyoruz. Meslektaşlarımızı "onurlu, gerçek ve insana yaraşır bir hayat" için bilimsel, teknik ve toplumsal birikimlerini bu yürüyüşe katmaya çağırıyoruz.

Ya bu barbarlık düzenini görmezden gelip, bireysel ihtiras ve bazılarımızın esaretinde küçük "iktidar"larla kendimizi var edeceğiz. Ya da kendi meslek alanımızdan bilimle, emekle ve umutla yarattığımız birikimlerimizi, birbirimizi çoğaltarak ve birbirimizde çoğalarak, inatla, insanlığın özgür geleceği için taşıyacağız. Ve hayat bayram olacak...

Emekle, inatla, umutla...

JEOLOJİ MÜHENDİSLERİ ODASI
YÖNETİM KURULU